

אחד, ארבעה שבטים של שלוש מנות - שניים עשר. ולאחרם שהו מה שמו, בני משה, שבאותו זמן יתקים במשה (במדבר יד) ועשה אותה לגויה גדול ועצום ממנה. באוטה ומן, (קהלת ו) מה ש"ה היה ה"זיא ש"היה, ואשר להיות כבר היה.

והאלדים יבקש את נרדף - ישראלי שנאמר בהם (יחזקאל ל) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כי נרדפים לפני הארץ רב, ואבאים רעים, הרי בנימין ואב יטרף אליהם, שטורף אותם, ויתקיים באותו זמן - בבקר יאכל עד, שהינו עד כי יבא שלילה, וזה בקר של אברהם. (בראשית מט) ולערב יחלק שלל - זה ערב של יצחק, שם שני מישיחים. באחד יאכל (ההמונו) הממגה של אמות העולם, ובאחד יחלק להם לישראל.

ישראל, שהם אילת, נרדפים לפני הרשעים ארויות, ויתעורר נפתלי, שהוא אלה שלחה הננתן אמרישפר. יתעורר בימין, שהוא אריה, מישית בן דוד, שנאמר בו גור אריה יהודה מטרף בני עליית. ויחזק (יחזק) על אמות העולם, ברע שכוב עליהם לטרף אותם, מי יקיננו. באוטה ומן נראה מהם אלו אחר שיקים אותו מלטרף עליהם או אמה ולשון.

ישראלathyeshai שמי כינוי, נרדפים לפני העופות של אמרות העולם. באוטה ומן יתעורר נשר ויפרש כנפיו על ערבותי האמות, ועשוי וישמעאל, שהם עמלקים. וערבותיה רעה של ישראל, וטורף אותם שלא ישאר אחד מהם, לקים מה שנאמר בישראל, (דברים ל) והוא בך ינחני ואין עמו אל נבר.

שנאמר בישראל, (דברים ל) כי בדק ינחני ואין עמו אל נבר.

ליימינא, שור לשמאלא, נשר באמצעתה, ואדם על כלבו. וארבעה אנפין לכל חד. ארבע שבטים דתלת חנון, תריסר. ולגביהם אדם, דאייה מה שמו, בני משה, דברה הוא זמן יתקיים במשה (במדבר יד) ואעשה אותה לגויה גדול ועצום ממנה. בההוא זמן, (קהלת ו) מה ש"ה היה ה"זיא ש"היה. (קהלת ו) ואשר להיות כבר היה.

והאלדים יבקש את נרדף, ישראל דאטמר בהון, (יחזקאל ל) ואtan צאני צאן מרעיתי אדם אתם, هو נרדפים קדם ערב רב, זאבים בישין, הוא (בראשית מט) בנימין זאב יטרף לגביו, דטריף לו, ויתקיים בההוא זמן, בבקר יאכל עד. דהינו עד כי יבא שלילה, וזה בקר דארחים. ולערב יחלק שלל דא ערב דיצחק, דמן תרין מישיחין. בחד יכול (ס"א מטונה) ממן דאומין דעתמא. ובחד יחלק לון לישראל.

ישראל דאיינו אילת, נרדפני קדם לרשיינא ארויות. ויתעד נפתלי, דאייה אילה שלוחה הננתן אמרישפר. יתעד בימינה (דכ' בע"ב) דאייה אריה מישית בן דוד, דאטמר ביה, (בראשית מט) גור אריה יהודה מטרף בני עליית. ויחזקון (ר"א יחו) על אומין דעתמא, ברע שכוב עליהו, לטרוף לון מי יקיננו, בההוא זמן נחזי מאן הוא אלה אחרת, דיקים ליה מלטרוף עליהו, או אמה ולישן.

ישראל דהו פיונה, נרדפני קדם נשר, מטרא דעופין דאומין דעתמא. בההוא זמן, יתעד נשר, ויתפרש גדרה, על ערבותי דארמים, ועשוי וישמעאל, דאיינו עמלקים, וערבותיכא בישא דישראל, וטריף לון, דלא ישתרח חד מניעיה, לקים מה שנאמר בישראל, בדק ינחני,

משם ואילך אין מקבלים גרים, כמו שבראורה בעלי המשנה, אין מקבלים גרים לימות המשפט. ואמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם שישארו, יעורר הקדוש ברוך הוא חיה של אדם לשולט עליהם, לקים בהם (ישעה ט) כי הגוי והמלך אשר לא יעבידך יאבדו. לקים בישראל, (בראשית ט) וירדו ברגת חיים וגוו. (שם ט) ומוראכם וחתקם וגוו.

ומצד של תבאות חמשה מני: לחם, שבורים מלם, והם: חטה, ישועה, וכסמת, ושבלה שועל, ושיפון. המשיל אותם לישראל, זה השבחות (ירמיה כ) קדש ישאל לה ראיית התבאות, בה. פשיצאו מהגולות, כה יהיו שבורים, עד שיתברר אצל מתוך פסלת, שהינו קש, ערב רב, עד שיתבררו ויונדו ישראל ביןיהם, כמו בר שנברר מתוך מוץ ותבן. ועד שיתבררו מהם, יי', שהיא מעשר, לא שורה על ה', שהיא לחם של חמשה מינים, לקים לחם את השבעה (שמות י) כי יד על כס יי'. ומשום כה מוץ ותבן איננו מחייב בעשר עד שיתברר. אמר שיתברר, מתכנסים לאותו מקום שנקרה ירושלים, כמו שاثת החטה, אחר שנברר קש ותבן, מכנים אותו לאוצר. כה יתפגשו ישראל, שם בר, לירושלים, שהיא בנזיה על הר ה, שנאמר בה (מלחין כד) מי יעלה בהר ה' וממי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כמו בר, שהיא תבואה בשנבררת מתוך פסלת. באותו זמן - נשקו בר, בבחלה, שנאמר בו (שירא) ישקני מנשיקות פיהו. בר פרגונים בן. באותו זמן שהייה נקיים כמו בר מתוך קש ותבן, שורה שמו עליהם,

מתמן ואילך, אין מקבלים גרים, כמה דאוקמיה מארץ מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשפט. ואומין עובדי פוכבים ומזלות דעלמא דישתאון, יתעורר קדשא בריה הוא חיה דאדם, לשلتה עלייהו. רקיעמא בהון, (ישעה ט) כי הגוי והמלך אשר לא יעבידך לא יעבידך יאבדו. לקים בישראל, (בראשית ט) ומוראכם וחתכם וגוו.

ומסתרא התבאות, חמשה מני נחמא, תבירין מבלחו. ואינון, חטה, ישועה, וכסמת, ושבלה שועל, ושיפון. אמרתיל לוון לישראל, הרא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לדי' ראשית התבאה, בה'. פד יפקון מגולטא, הци יהון תבירין, עד דיתבריר אוכל מתוך פסולת, דהינו קש, ערב רב, עד דיתבררו וישתמודעו ישראל בגיןיהו, כבר, דאתבריר מגו מוץ ותבן.

ועד דיתברירו בגיןיהו, יי' דאייהו מעשר, לא שריא על ה', דאייהו נחמא, ד חמשה בגין, רקיעמא אומאה, (שמות י) כי יד על כס יי'. ובגין דא, מוץ ותבן, איננו מהוויב בעשר, עד דיתבריר. לבתר דיתבריר, מתכשין לההוא אחר דאקרי ירושלים. כמה דחטה, דבתר דאתבריר קש ותבן, מכnisin לה לאוצר. הци יתכשווון ישראל, דאיינון בר, לירושלים, דאייהי בנזיה על הר יי', דאתמר בה, (מלחין כד) מי יעלה בהר יי' וממי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כבר, דאייהי עבורא כד בריר מגו פסולת. בההוא זמנא, נשקו בר פדבקדmittaa, דאתמר בה, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. בר פרגונים בן, בההוא זמנא דיהון נקיים כבר, מגו קש ותבן. שריא שמיה